ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 21.10.2015
COM(2015) 517 final

2015/0242 (NLE)

Πρόταση

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των αποφάσεων 2009/791/ΕΚ και 2009/1013/ΕΕ ώστε να επιτραπεί στη Γερμανία και στην Αυστρία, αντιστοίχως, να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 168 και 168α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Σύμφωνα με το άρθρο 395 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας[1], το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέπει σε κάθε κράτος μέλος να θεσπίζει ειδικά μέτρα παρέκκλισης από τις διατάξεις της οδηγίας, για λόγους απλούστευσης των διαδικασιών επιβολής του φόρου ή πρόληψης ορισμένων τύπων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής.

Με επιστολές που πρωτοκολλήθηκαν στην Επιτροπή στις 19 Μαρτίου 2015 και στις 16 Μαρτίου 2015, αντιστοίχως, η Αυστρία και η Γερμανία ζήτησαν να τους επιτραπεί να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 168 και 168α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, με σκοπό την εξαίρεση από το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ που επιβάλλεται σε αγαθά και υπηρεσίες των οποίων το ποσοστό χρησιμοποίησης για μη επιχειρηματικούς σκοπούς είναι υψηλότερο του 90%.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 395 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη, με επιστολές της 15ης Σεπτεμβρίου 2015, σχετικά με τα αιτήματα που υπέβαλαν η Αυστρία και η Γερμανία. Η Επιτροπή ενημέρωσε την Αυστρία και τη Γερμανία με επιστολές της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 ότι διέθετε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την εξέταση των αιτημάτων.

Στο άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ προβλέπεται ότι ο υποκείμενος στον φόρο έχει το δικαίωμα να εκπίπτει τον οφειλόμενο ΦΠΑ σε αγορές που πραγματοποιούνται για τις ανάγκες των φορολογούμενων πράξεών του. Στο άρθρο 168α παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ προβλέπεται ότι ο ΦΠΑ που βαρύνει τις δαπάνες που συνδέονται με ακίνητο το οποίο αποτελεί μέρος της περιουσίας της επιχείρησης υποκειμένου στον φόρο και το οποίο χρησιμοποιείται από αυτόν ταυτόχρονα και για επιχειρηματικούς και για μη επιχειρηματικούς σκοπούς μπορεί να εκπίπτει μόνον κατ' αναλογία του ποσοστού της χρησιμοποίησης του ακινήτου για τους σκοπούς των δραστηριοτήτων της επιχείρησης. Δυνάμει του άρθρου 168α παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να εφαρμόζουν αυτόν τον κανόνα για τις δαπάνες που συνδέονται με άλλα αγαθά τα οποία αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης όπως αυτά ορίζουν.

Το μέτρο που εφαρμόζουν η Αυστρία και η Γερμανία παρεκκλίνει από τις εν λόγω αρχές και εξαιρεί πλήρως από το δικαίωμα έκπτωσης τον ΦΠΑ που επιβάλλεται σε αγαθά και υπηρεσίες όταν το ποσοστό χρησιμοποίησής τους από υποκείμενο στον φόρο για ιδιωτική χρήση ή για μη επιχειρηματικούς σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων των μη οικονομικών δραστηριοτήτων, είναι υψηλότερο του 90%.

Το μέτρο παρέκκλισης για την Αυστρία εγκρίθηκε αρχικά με την απόφαση 2004/866/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004[2], έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009, εκ νέου με την εκτελεστική απόφαση 2009/1013/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009[3], έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012 και με την απόφαση 2012/705/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2012, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015[4].

---

1 ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.
2 ΕΕ L 371 της 18.12.2004, σ. 47.
3 ΕΕ L 348 της 29.12.2009, σ. 21.
4 ΕΕ L 319 της 16.11.2012, σ. 8.

Το μέτρο παρέκκλισης για τη Γερμανία εγκρίθηκε αρχικά με την απόφαση 2003/354/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2003[5], έως τις 30 Ιουνίου 2004, με την απόφαση 2004/817/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2004[6], έως τις 31 Δεκεμβρίου 2009, με την απόφαση 2009/791/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2009[7], έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012 και με την εκτελεστική απόφαση 2012/705/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2012, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

Στα παρόντα αιτήματά τους, η Αυστρία και η Γερμανία ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι έχουν εφαρμόσει επιτυχώς το ειδικό αυτό μέτρο μέχρι σήμερα και ότι, σύμφωνα με την εμπειρία τους, το εν λόγω μέτρο ήταν πολύ χρήσιμο όσον αφορά την απλούστευση της είσπραξης του ΦΠΑ και την πρόληψη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Γενικά, οι παρεκκλίσεις χορηγούνται για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ώστε να μπορεί να αξιολογηθεί κατά πόσο το ειδικό μέτρο είναι κατάλληλο και αποτελεσματικό. Από την άποψη αυτή, με βάση τις πληροφορίες που παρείχαν η Αυστρία και η Γερμανία, η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατανομή 90%/10% μεταξύ επιχειρηματικής και μη επιχειρηματικής χρήσης εξακολουθεί να αποτελεί στέρεη βάση για τον προσδιορισμό των πράξεων σε σχέση με τις οποίες η επιχειρηματική χρήση μπορεί να θεωρηθεί αμελητέα.

Κατά συνέπεια, το εν λόγω ειδικό μέτρο διευκολύνει το έργο τόσο των φορολογικών διοικήσεων όσο και των επιχειρήσεων, καθώς δεν χρειάζεται παρακολούθηση της μετέπειτα χρήσης των αγαθών και των υπηρεσιών επί των οποίων εφαρμόστηκε η εξαίρεση από το δικαίωμα έκπτωσης κατά το χρόνο απόκτησής τους, ιδίως όσον αφορά την πιθανή φορολόγηση της ιδιωτικής χρήσης σύμφωνα με το άρθρο 16 ή 26 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ή τον διακανονισμό των εκπτώσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 184 έως 192 της εν λόγω οδηγίας. Το ποσό του οφειλόμενου φόρου στο επίπεδο της τελικής κατανάλωσης επηρεάζεται σε αμελητέο μόνο βαθμό. Ως εκ τούτου, η παράταση του μέτρου παρέκκλισης κρίνεται ενδεδειγμένη.

Ωστόσο, κάθε παράταση θα πρέπει να έχει περιορισμένη χρονική ισχύ, ώστε κατά τη λήξη της να εκτιμάται κατά πόσον εξακολουθούν να ισχύουν οι συνθήκες στις οποίες έχουν βασιστεί οι παρεκκλίσεις. Ως εκ τούτου, προτείνεται να παραταθούν οι παρεκκλίσεις μέχρι το τέλος του 2018 και, σε περίπτωση που η Αυστρία και η Γερμανία επιδιώξουν νέα παράταση μετά το 2018, να τους ζητηθεί να συνυποβάλλουν με το αίτημα παράτασης, το αργότερο την 1η Απριλίου 2018, έκθεση που να περιλαμβάνει επανεξέταση της εφαρμοζόμενης κατανομής μεταξύ επιχειρηματικής και μη επιχειρηματικής χρήσης, στην οποία βασίζεται η εξαίρεση από το δικαίωμα έκπτωσης.

- **Συνοχή με τις υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Το άρθρο 176 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ορίζει ότι το Συμβούλιο καθορίζει τις δαπάνες για τις οποίες δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ. Έως τότε, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να διατηρήσουν τις εξαιρέσεις που εφαρμόζονταν την 1η Ιανουαρίου 1979. Συνεπώς, υπάρχει ένας αριθμός διατάξεων «αναστολής» που περιορίζουν το δικαίωμα έκπτωσης.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Άρθρο 395 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.

[5] ΕΕ L 123 της 17.5.2003, σ. 47.
[6] ΕΕ L 357 της 2.12.2004, σ. 33.
[7] ΕΕ L 283 της 30.10.2009, σ. 55.

- **Επικουρικότητα (για μη αποκλειστική αρμοδιότητα)**

Η πρόταση εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Ως εκ τούτου, δεν ισχύει η αρχή της επικουρικότητας.

- **Αναλογικότητα**

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας για τους ακόλουθους λόγους:

Η παρούσα απόφαση αφορά άδεια που χορηγείται σε κράτη μέλη κατόπιν αιτήματός τους και δεν αποτελεί, επομένως, υποχρέωση.

Δεδομένου του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής της παρέκκλισης, το ειδικό μέτρο είναι ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο στόχο.

- **Επιλογή του μέσου**

Προτεινόμενο μέσο: Εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου.

Άλλα μέσα δεν θα ήταν κατάλληλα για τους ακόλουθους λόγους:

Βάσει του άρθρου 395 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, η παρέκκλιση από τους κοινούς κανόνες ΦΠΑ είναι δυνατή μόνο με την έγκριση του Συμβουλίου, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής. Συνεπώς, η εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου είναι η μόνη κατάλληλη νομική πράξη, δεδομένου ότι μπορεί να απευθύνεται σε μεμονωμένα κράτη μέλη.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Άνευ αντικειμένου.

- **Συγκέντρωση και χρήση εμπειρογνωμοσύνης**

Δεν υπήρξε ανάγκη προσφυγής σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η πρόταση έχει σκοπό την απλούστευση της διαδικασίας επιβολής του φόρου και, συνεπώς, έχει δυνητικά θετικό αποτέλεσμα για τις επιχειρήσεις και για τις διοικήσεις. Η συγκεκριμένη λύση χαρακτηρίστηκε από την Αυστρία και τη Γερμανία ως κατάλληλο μέτρο και είναι ανάλογη με άλλες παρελθούσες και υφιστάμενες παρεκκλίσεις.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν θα έχει αρνητικές συνέπειες στους ιδίους πόρους της Ένωσης από τον ΦΠΑ.

5. ΑΛΛΑ ΣΗΜΕΙΑ

Η πρόταση περιλαμβάνει ρήτρα επανεξέτασης και ρήτρα λήξης ισχύος.

2015/0242 (NLE)

Πρόταση

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των αποφάσεων 2009/791/ΕΚ και 2009/1013/ΕΕ ώστε να επιτραπεί στη Γερμανία και στην Αυστρία, αντιστοίχως, να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 168 και 168α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας[8], και ιδίως το άρθρο 395 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τις αποφάσεις 2009/791/ΕΚ[9] και 2009/1013/ΕΕ[10] του Συμβουλίου χορηγήθηκε στη Γερμανία και την Αυστρία, αντιστοίχως, μέτρο παρέκκλισης. Η εφαρμογή του μέτρου παρατάθηκε με την εκτελεστική απόφαση 2012/705/ΕΕ του Συμβουλίου[11] έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015.

(2) Το ειδικό μέτρο αποτελεί παρέκκλιση από τα άρθρα 168 και 168α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ που διέπουν το δικαίωμα των υποκείμενων στον φόρο προς έκπτωση του ΦΠΑ που επιβάλλεται σε αγαθά που τους παραδίδονται και υπηρεσίες που τους παρέχονται για τις ανάγκες των φορολογητέων πράξεών τους. Το μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στην πλήρη εξαίρεση από το δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ που επιβάλλεται σε αγαθά και υπηρεσίες όταν το ποσοστό χρησιμοποίησής τους από τον υποκείμενο στον φόρο για ιδιωτικούς σκοπούς του ή για τις ανάγκες του προσωπικού του, ή γενικά για μη επιχειρηματικούς σκοπούς ή μη οικονομικές δραστηριότητες, είναι υψηλότερο του 90%.

(3) Είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι τα ειδικά μέτρα ισχύουν επίσης για αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται για δραστηριότητες μη οικονομικού χαρακτήρα,

---

8 ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

9 Απόφαση 2009/791/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2009, με την οποία επιτρέπεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 283 της 30.10.2009, σ. 55).

10 Εκτελεστική απόφαση 2009/1013/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, με την οποία επιτρέπεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας να συνεχίσει να εφαρμόζει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 168 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ L 348 της 29.12.2009, σ. 21).

11 Εκτελεστική απόφαση 2012/705/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2009/791/ΕΚ και της εκτελεστικής απόφασης 2009/1013/ΕΕ ώστε να επιτραπεί στη Γερμανία και στην Αυστρία, αντιστοίχως, να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 168 και 168α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 319 της 16.11.2012, σ. 8).

προκειμένου να ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με την οποία ο ΦΠΑ επί των εισροών, ο οποίος συνδέεται με δαπάνες που πραγματοποιεί ο υποκείμενος στον φόρο, δεν μπορεί να εκπέσει αν αφορά δραστηριότητες οι οποίες, λόγω του μη οικονομικού χαρακτήρα τους, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ.

(4) Σκοπός του ειδικού μέτρου είναι η απλούστευση της διαδικασίας επιβολής και είσπραξης του ΦΠΑ. Το ποσό του οφειλόμενου φόρου στο επίπεδο της τελικής κατανάλωσης επηρεάζεται σε αμελητέο μόνο βαθμό.

(5) Με επιστολές που πρωτοκολλήθηκαν στην Επιτροπή στις 16 Μαρτίου 2015 και στις 19 Μαρτίου 2015, η Γερμανία και η Αυστρία ζήτησαν να τους επιτραπεί να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν το εν λόγω ειδικό μέτρο.

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 395 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, η Επιτροπή ενημέρωσε τα λοιπά κράτη μέλη, με επιστολές της 15ης Σεπτεμβρίου 2015, για τα αιτήματα που υπέβαλαν η Αυστρία και η Γερμανία. Με επιστολές της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Αυστρία και τη Γερμανία ότι είχε στη διάθεσή της όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την εξέταση του αιτήματος.

(7) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν η Αυστρία και η Γερμανία, τα πραγματικά και νομικά περιστατικά που δικαιολογούσαν την τρέχουσα εφαρμογή του συγκεκριμένου ειδικού μέτρου δεν έχουν μεταβληθεί και εξακολουθούν να ισχύουν. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να επιτραπεί στην Αυστρία και τη Γερμανία να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν το εν λόγω ειδικό μέτρο για περαιτέρω χρονικό διάστημα, το οποίο όμως περιορίζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 το αργότερο, ώστε να καταστεί δυνατή η επανεξέταση της αναγκαιότητας και της αποτελεσματικότητας του μέτρου παρέκκλισης και του ποσοστού κατανομής μεταξύ επιχειρηματικής και μη επιχειρηματικής χρήσης στο οποίο βασίζεται.

(8) Σε περίπτωση που η Αυστρία ή η Γερμανία κρίνουν ότι είναι αναγκαία περαιτέρω παράταση πέραν του 2018, θα πρέπει να συνυποβάλουν στην Επιτροπή, μαζί με το αίτημα παράτασης, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του μέτρου, στην οποία θα επανεξετάζεται και το εφαρμοζόμενο ποσοστό κατανομής, το αργότερο μέχρι την 31η Μαρτίου 2018, ώστε να προβλεφθεί επαρκής χρόνος για την εξέταση του αιτήματος από την Επιτροπή.

(9) Οι παρεκκλίσεις θα έχουν αμελητέα επίπτωση στο συνολικό ποσό του φόρου που εισπράττεται στο στάδιο της τελικής κατανάλωσης και δεν θα έχουν αρνητικές συνέπειες στους ιδίους πόρους της Ένωσης που προέρχονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας.

(10) Συνεπώς, οι αποφάσεις 2009/791/ΕΚ και 2009/1013/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα άρθρα 1 και 2 της απόφασης 2009/791/ΕΚ αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση των άρθρων 168 και 168α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, επιτρέπεται στη Γερμανία να εξαιρεί από το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) τον ΦΠΑ που επιβάλλεται σε αγαθά και υπηρεσίες όταν το ποσοστό χρησιμοποίησής τους για τις

ιδιωτικές ανάγκες του υποκείμενου σε φόρο ή του προσωπικού του, ή γενικότερα για μη επιχειρηματικούς σκοπούς ή μη οικονομικές δραστηριότητες, είναι υψηλότερο του 90%.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση παύει να ισχύει στις 31 Δεκεμβρίου 2018.

Κάθε αίτημα για παράταση του ειδικού μέτρου που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση υποβάλλεται στην Επιτροπή το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2018.

Κάθε τέτοιο αίτημα συνοδεύεται από έκθεση η οποία περιλαμβάνει επανεξέταση του ποσοστού κατανομής που εφαρμόστηκε επί του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ βάσει της παρούσας απόφασης.»

Άρθρο 2

Τα άρθρα 1 και 2 της απόφασης 2009/1013/ΕΕ αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Κατά παρέκκλιση των άρθρων 168 και 168α της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, επιτρέπεται στην Αυστρία να εξαιρεί από το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) τον ΦΠΑ που επιβάλλεται σε αγαθά και υπηρεσίες όταν το ποσοστό χρησιμοποίησής τους για τις ιδιωτικές ανάγκες του υποκείμενου σε φόρο ή του προσωπικού του, ή γενικότερα για μη επιχειρηματικούς σκοπούς ή μη οικονομικές δραστηριότητες, είναι υψηλότερο του 90%.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση παύει να ισχύει στις 31 Δεκεμβρίου 2018.

Κάθε αίτημα για παράταση του ειδικού μέτρου που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση υποβάλλεται στην Επιτροπή το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2018.

Κάθε τέτοιο αίτημα συνοδεύεται από έκθεση η οποία περιλαμβάνει επανεξέταση του ποσοστού κατανομής που εφαρμόστηκε επί του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ βάσει της παρούσας απόφασης.»

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2016.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας και στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος